

TEGA NE BOM NIKOLI POZABILA

Z družino smo se veselili potovanja v Maroko. Ta dežela leži na severu Afrike. Zanimivo mi je spoznavati tuje ljudi.

Ko smo pristali v Maroku, nas je vodič odpeljal v hotel. V Fezu smo bili tri dni, nato pa smo se odpeljali na južni del. Z avtomobili smo se vozili zelo dolgo, zato smo šli zgodaj spat. Naša trdnjava se je nahajala sredi puščave. V šotoru, kjer smo spali, so nas obiskali pasji mladički. Z bratom sva se nekaj čas igrala z njimi, nato pa smo odšli na zajtrk. Po zajtrku so nas za obzidjem čakale otovorjene kamele, ki so bile privezane ena za drugo. Po dveurnem jahanju med sipinami smo prispeli v tabor. Hitro smo odšli na vrh sipine, da smo še ujeli čudovit sončni zahod. Bosi smo tekli navzdol in se kotalili v dolino proti taboru. Po maroški večerji smo se posedli ob ognju in kramljali. Zgodaj zjutraj smo se s kameljo karavano odpravili nazaj proti trdnjavi. Tam smo šli v avtomobile in se odpeljali proti Marakešu. Zvečer smo se glasnem trgu. Že zgodaj zjutraj smo leteli do Milana in nato proti

Tega ne bom nikoli pozabila hrane, drugačnih ljudi, okolice in rada potujem v druge države, ker so Slovenije.



sprehodili po barvitem in se odpravili proti letališču. domu.

predvsem zaradi kulture, same države na splošno, saj zanimive, lepe, drugačne od

Lana Kirm

TEGA NE BOM NIKOLI POZABIL

Po očetovi strani imam veliko bratrancev in sestričen, po mamini pa nobenega. A 2. januarja 2016 se je to spremenilo, saj sem dobil prvega bratranca po mamini strani po imenu Naj.

Ko se je Naj rodil, smo bili zelo veseli, saj sva z bratom dobila novega bratranca, mami pa je prvič postala teta. Od veselja je kar skakala in vpila in vsi skupaj smo nazdravili s šampanjcem. Naj je bil težak 3600 g, visok 56 cm, ima rjave oči in za novorojenčka dolge temne lase. Ko je bil star en teden, smo ga šli obiskat v Novo mesto. Za darilo smo mu nesli oblačila in igralno podlogo. Najprej smo se z Najem slikali in ga pocrkjali, nato pa nam je moj stric pripravil pico in narezek. Ko sva z bratom pojedla, sva se odšla igrat z Najevo starejšo polsestro Lano. Igrali smo se različne igre in gledali televizijo. Odšli smo tudi ven, Naj pa je bil notri z odraslimi. Zunaj je bilo veliko snega, zato smo se kepali, sankali in naredili mrzlo, smo se po eni uri naprej igrali in gledali televizijo smo odšli domov.

Tega ne bom nikoli pozabil, saj mamini strani in vsi upamo, da



je to moj prvi bratranec po bo veselo in zdravo odraščal.

Anže Šimić